

Raport Roczny Polskiej Izby Ubezpieczeń za rok 2009

Wydanie I

Wydawca:

Wydawnictwo „GARMOND”

ul. Dolna 12, Kazuń Nowy

05-152 Czosnów

tel. (22) 435 78 58

e-mail: wydawnictwo@garmond.pl

www.garmond.pl

ISBN 978-83-86746-56-9

SPIS TREŚCI

List Prezesa Zarządu Polskiej Izby Ubezpieczeń.....	5
1. Działalność Polskiej Izby Ubezpieczeń w 2009 r.....	9
1.1. Władze Polskiej Izby Ubezpieczeń w 2009 i 2010 r.	9
1.2. Organizacja Polskiej Izby Ubezpieczeń	12
1.3. Działania legislacyjne, standaryzacyjne i autoregulacyjne Polskiej Izby Ubezpieczeń	13
1.4. Współpraca międzynarodowa.....	24
1.5. Działania wizerunkowe Polskiej Izby Ubezpieczeń	25
1.6. Działalność wydawnicza i edukacyjna	27
2. Działania samorządu ubezpieczeniowego w 2009 r.	31
2.1. Komisje i Podkomisje PIU.....	31
2.2. Zespoły i Grupy Robocze PIU.....	38

Szanowni Państwo,

miło mi zaprosić Państwa do lektury „Raportu Rocznej Polskiej Izby Ubezpieczeń za 2009 rok” oraz raportu „Ubezpieczenia 2009”, podsumowujących funkcjonowanie rynku asekuracyjnego w ostatnim roku oraz prognozujących jego rozwój w najbliższych latach.

Rok 2009 należał do jednych z najtrudniejszych dla światowej gospodarki w ostatnich dwóch dekadach. Spowolnienie na międzynarodowych rynkach nie ominęło także Polski, co było zauważalne zarówno w wynikach finansowych spółek, jak i w aktywach funduszy inwestycyjnych i powierniczych, a także w zaangażowaniu Polaków na giełdzie papierów wartościowych. Sytuacja ta nałożyła także na administracje państwowe w Europie i na świecie konieczność podjęcia działań, zmierzających do przeciwdziałania skutkom recesji.

W tym trudnym okresie rynek ubezpieczeniowy w Polsce potwierdził rolę stabilizującą dla gospodarki i konsumentów. Znalazło to odzwierciedlenie w rosnącym zaufaniu klientów do ich usług. Powierzili firmom ubezpieczeniowym ponad 51 mld zł w formie składek. Jednocześnie ubezpieczyciele należycie wywiązując się ze swojej głównej powinności wypłacili w 2009 r. około 40 mld zł w formie odszkodowań i świadczeń.

Wraz z rosnącym zaufaniem konsumentów do firm ubezpieczeniowych, a także systematycznym rozwojem rynku, zmianie uległa formuła organizacji samorządu branżowego. Z tego względu rok 2009 należał do jednych z najbardziej pracowitych w historii Polskiej Izby Ubezpieczeń. Przyniósł nie tylko nową formułę organizacji samorządu ubezpieczeniowego, ale także szereg rozwiązań w zakresie autoregulacji, standaryzacji i dobrych praktyk rynkowych. Zaowocował też szerokim wsparciem Ustawodawcy w kształtowaniu prawa ubezpieczeniowego. Poprzedni rok wyróżniał się także liczbą wydarzeń, podkreślających i wzmacniających rangę sektora ubezpieczeniowego w życiu gospodarczym i społecznym.

Spośród najważniejszych prac legislacyjnych prowadzonych przez Ustawodawcę, w których brała udział Polska Izba Ubezpieczeń, warto wymienić nowelizację Kodeksu cywilnego w zakresie zadośćuczynienia oraz umów ubezpieczenia grupowego, nowelizacje ustaw ubezpieczeniowych, szczególnie w obszarze związanym z wdrożeniem dyrektywy *Solvency II* (*Dyrektywa Wypłacalność II*), projekt rozwiązań dla systemu finansowania opieki zdrowotnej, projekt ustawy usługach turystycznych oraz projekt systemu ubezpieczeń od skutków katastrof naturalnych.

PIU prowadziła w 2009 r. także intensywne działania autoregulacyjne. Tworzyła lub współtworzyła zasady dobrych praktyk rynkowych, a także organizowała procesy standaryzacyjne. Do najważniejszych należą - „Zasady Dobrych Praktyk Ubezpieczeniowych”, „Rekomendacja Dobrych Praktyk Bancassurance” oraz „Porozumienie Regresowe w Ubezpieczeniach Komunikacyjnych”.

W tym kontekście wiodącą rolę odegrały Komisje, Podkomisje, Zespoły i Grupy Robocze PIU, będące ciałami konsultacyjno – opiniującymi, stanowiącymi podstawę funkcjonowania samorządu ubezpieczeniowego.

Jednym z najważniejszych i najbardziej efektywnych działań prowadzonych przez PIU we współpracy z Komisjami i Podkomisjami, jest dostarczanie uczestnikom rynku know-how w dziedzinie ubezpieczeń, poprzez organizację otwartych konferencji i seminariów naukowych. Największa z tych konferencji odbyła się 3 listopada 2009 r. w Warszawie pod hasłem „Zadośćuczynienie po nowelizacji Kodeksu cywilnego na tle doświadczeń europejskich”. Patronat honorowy nad Konferencją objął Minister Sprawiedliwości. Ponadto w 2009 r. Izba zorganizowała 14 konferencji i seminariów nt. problematyki ubezpieczeniowej.

Wzięliśmy także udział w licznych wydarzeniach o istotnym znaczeniu dla całej gospodarki w naszym kraju, takich jak choćby Forum Ekonomiczne w Krynicy – Zdroju, gdzie problematyka ubezpieczeniowa została zaprezentowana przez PIU po raz pierwszy.

PIU odegrała istotną rolę w podnoszeniu znaczenia polskich ubezpieczeń na arenie międzynarodowej. Uczestniczyliśmy w opiniowaniu projektów legislacyjnych, podejmowanych na poziomie Unii Europejskiej. Dzięki współpracy z Europejskim Komitetem Ubezpieczycieli (CEA) braliśmy czynny udział w opiniowaniu propozycji regulacji Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego, dotyczących działalności ubezpieczeniowej, zabiegając o odpowiednią reprezentację interesów polskich ubezpieczycieli i konsumentów.

W ramach współpracy międzynarodowej, do najbardziej intensywnych i owocnych relacji z poszczególnymi krajami należy zaliczyć kontakty PIU z Francuską Federacją Ubezpieczycieli (FFSA), Austriackim Stowarzyszeniem Ubezpieczycieli (VVÖ) oraz z Niemieckim Zrzeszeniem Ubezpieczycieli (GDV), z którymi Izba wymieniała doświadczenia w reformowaniu struktur organizacyjnych w warunkach tworzenia jednolitego rynku usług ubezpieczeniowych w Europie oraz omawiała perspektywy rozwoju poszczególnych grup ubezpieczeń i stan sektora w obliczu zawirowań na rynkach finansowych oraz spowolnienia gospodarczego.

Izba rozwijała kontakty międzynarodowe uczestnicząc w konferencji zorganizowanej przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Nadzorów Ubezpieczeniowych, którego PIU od wielu lat jest członkiem obserwatorem. Rozszerzając swoje kontakty poza kraje Europy, w 2009 r. Izba stała się członkiem międzynarodowego forum wymiany poglądów i doświadczeń stowarzyszeń ubezpieczycieli International Meetings of Insurance Associations (IMIA).

Usprawnienie formuły działania PIU dotyczyło nie tylko kwestii merytorycznych. Jednym z nadrzędnych zadań w 2009 r. było odświeżenie i wzmocnienie wizerunku PIU, a także podniesienie reputacji całego sektora. W tym zakresie kluczowego znaczenia nabrała przebudowa serwisu internetowego nadającą mu charakter portalu edukacji ubezpieczeniowej. Izba uruchomiła też nowe kanały komunikacji z otoczeniem, wśród których wymienić należy Internetowy Tygodnik Ubezpieczeniowy regularnie informujący o pracach PIU, a także najważniejszych wydarzeniach z dziedziny ubezpieczeń zarówno w kraju, jak i za granicą.

Powyższe oraz wiele innych zagadnień zostało omówionych w publikacji, którą oddajemy Państwu do rąk. Jestem przekonany, że spotka się ona z Państwa zainteresowaniem i będzie nie tylko kompendium wiedzy na temat rynku ubezpieczeń w Polsce, ale także przybliży działalność PIU i jej rolę dla rozwoju tego sektora w naszym kraju.

Serdecznie zapraszam do lektury.

Z poważaniem

Jan Grzegorz Prądyński

Prezes Zarządu

Polskiej Izby Ubezpieczeń

Działalność Polskiej Izby Ubezpieczeń w 2009 r.

1. DZIAŁALNOŚĆ POLSKIEJ IZBY UBEZPIECZEŃ W 2009 R.

1.1. Władze Polskiej Izby Ubezpieczeń w 2009 i 2010 r.

1.1.1. Zarząd Polskiej Izby Ubezpieczeń

Obecnie Zarząd Polskiej Izby Ubezpieczeń działa w składzie:

Jan Grzegorz Prądyński
– Prezes Zarządu Izby

Witold Walkowiak
– Wiceprezes Zarządu Izby

Andrzej Maciążek
– Członek Zarządu Izby

a) Zarząd Izby do dnia 8 czerwca 2009 r.

Jan Grzegorz Prądkzyński	– Wiceprezes Zarządu Izby
Andrzej Maciążek	– Członek Zarządu Izby

b) Zarząd Izby od dnia 9 czerwca 2009 r.

Jan Grzegorz Prądkzyński	– Prezes Zarządu Izby
Andrzej Maciążek	– Członek Zarządu Izby

c) Zarząd Izby od dnia 12 stycznia 2010 r.

Jan Grzegorz Prądkzyński	– Prezes Zarządu Izby
Witold Walkowiak	– Wiceprezes Zarządu Izby
Andrzej Maciążek	– Członek Zarządu Izby

1.1.2. Komisja Rewizyjna Polskiej Izby Ubezpieczeń

d) Komisja Rewizyjna do dnia 10 lutego 2009 r.

Ryszard Bociong	– Przewodniczący Komisji
Piotr Dzikiewicz	– Członek Komisji
Andrzej Jarczyk	– Członek Komisji
Witold Jaworski	– Członek Komisji
Andrzej Klesyk	– Wiceprzewodniczący Komisji
Krzysztof Kudelski	– Członek Komisji
Piotr Narloch	– Członek Komisji
Jarosław Parkot	– Członek Komisji
Ewa Stachura-Kruszewska	– Członek Komisji
Grzegorz Szatkowski	– Członek Komisji
Adam Uszpolewicz	– Wiceprzewodniczący Komisji

e) Komisja Rewizyjna od dnia 11 lutego 2009 r.

Ryszard Bociong	– Przewodniczący Komisji
Piotr Dzikiewicz	– Członek Komisji
Franz Fuchs	– Członek Komisji
Andrzej Jarczyk	– Członek Komisji
Witold Jaworski	– Członek Komisji
Andrzej Klesyk	– Wiceprzewodniczący Komisji
Krzysztof Kudelski	– Członek Komisji
Piotr Narloch	– Członek Komisji
Jarosław Parkot	– Wiceprzewodniczący Komisji
Ewa Stachura-Kruszewska	– Członek Komisji
Grzegorz Szatkowski	– Członek Komisji

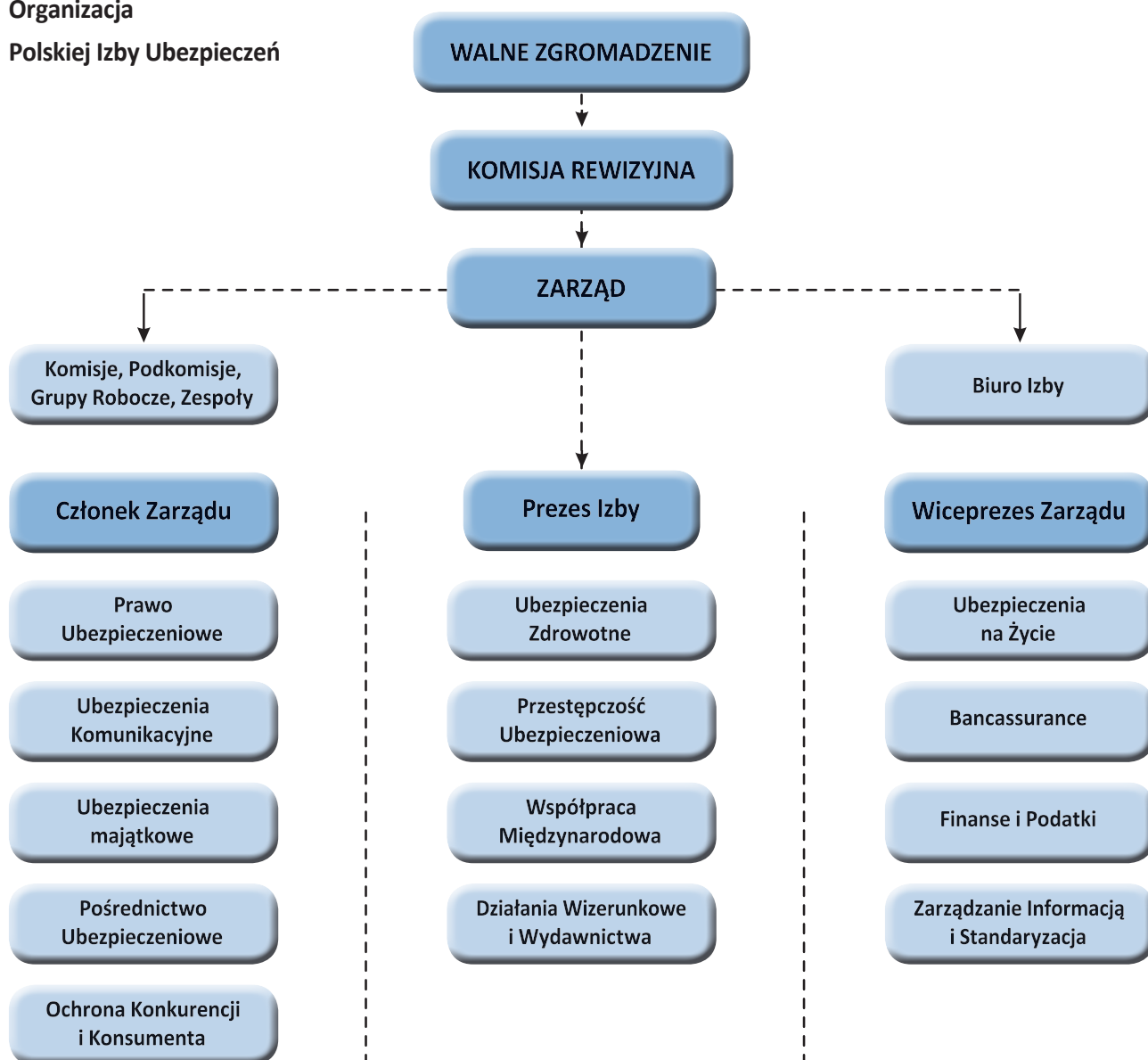
1.2. Organizacja Polskiej Izby Ubezpieczeń

W 2009 r. Polska Izba Ubezpieczeń przeszła gruntowną reorganizację. W następstwie opracowania w 2008 r. nowej filozofii funkcjonowania i strategii działania samorządu ubezpieczeniowego, skierowanej na pogłębienie funkcji legislacyjnej, konsultacyjnej, standaryzacyjnej i promocyjnej dla rynku ubezpieczeniowego, a także edukacyjnej dla jego otoczenia, niezbędne było dostosowanie struktury PIU do tych wymagań. Efektem tych działań było znaczące wzmocnienie merytorycznej i wizerunkowej pozycji Izby.

Ponadto, w celu usprawnienia organizacji samorządu, Zarząd PIU przygotował i zrealizował zmianę funkcjonowania Komisji, Podkomisji, Zespołów i Grup Roboczych PIU, wprowadził działania zmierzające do podniesienia kompetencji Izby poprzez wymianę kadrową oraz szkolenia, a także stworzył profesjonalny Dział Public Relations i Marketingu PIU, co m.in. pozwoliło na zmianę formuły komunikacji Izby z członkami oraz na reorganizację działalności edukacyjno-wydawniczej.

Organizacja

Polskiej Izby Ubezpieczeń

1.2.1. Powołanie nowych Komisji, Podkomisji, Zespołów i Grup Roboczych PIU

Przygotowana przez Zarząd nowa kompozycja Komisji, Zespołów, Podkomisji i Grup Roboczych obowiązuje od 1 stycznia 2009 roku. Zasady funkcjonowania PIU oraz prace Komisji, Podkomisji, Zespołów i Grup Roboczych odpowiadają praktycznym potrzebom rynku. Zrezygnowano z gremiów wymiany opinii na rzecz mniejszych zespołów eksperckich. Nowa struktura redukuje zarówno liczbę ciał samorządu ubezpieczeniowego (z 15 komisji stałych pozostaje tylko 7), jak i zasady ich kompozycji.

Komisje, które są stałymi ciałami opiniodawczo-doradczymi Zarządu, powołuje Komisja Rewizyjna Izby, a Zarząd wyznacza zakres ich działania oraz powołuje ich członków, w tym przewodniczących. Członkami komisji są przedstawiciele zakładów ubezpieczeniowych, a ich liczba jest ograniczona do 10 osób, wskazywanych przez Przewodniczącego Komisji. Jednak w uzasadnionych przypadkach, na wniosek Przewodniczącego Komisji, liczba członków może zostać zwiększona do 20. Członkiem każdej Komisji jest również sekretarz, który jest etatowym pracownikiem Izby. Ponadto, każda z komisji została zobligowana do zwołania przynajmniej raz

w roku otwartego posiedzenia dla wszystkich członków Izby. W ramach niektórych komisji działają podkomisje (w ich skład wchodzi minimum 3 osoby), które powołuje Zarząd na wniosek przewodniczących lub z własnej inicjatywy. W 2009 r. działało 12 podkomisji. Zarząd powołał także interdyscyplinarne Zespoły dla realizacji zadań długofalowych (aktualnie działają 3 Zespoły) oraz Grupy Robocze do zadań o charakterze doraźnym (aktualnie działają 4 Grupy Robocze).

1.2.2. Nowa formuła komunikacji Izby z członkami PIU

Zmiany organizacyjne, a w ślad za nimi jakościowe, spowodowały rewizję podejścia do procesu komunikacji z rynkiem ubezpieczeniowym, a w szczególności do konsultacji projektowanych aktów prawnych.

PIU przekształciła się w instytucję przyjazną i użyteczną. Wzmocniła proces opiniowania projektów ustaw stanowiskami, ustanowiła trzy nowe kanały komunikacji poświęcone bieżącym sprawom krajowym, konsultacji projektów legislacyjnych oraz bieżącym sprawom międzynarodowym.

Taki sposób komunikowania z rynkiem nadał temu procesowi bardziej użyteczny i praktyczny charakter.

1.3. Działania legislacyjne, standaryzacyjne i autoregulacyjne Izby

Działania legislacyjne prowadzone przez Izbę zmierzały do ochrony i polepszenia warunków funkcjonowania rynku. W ramach tych prac Zarząd doprowadził do stworzenia systemu monitoringu projektów legislacyjnych. Ogółem, w 2009 r. trwały prace nad ok. 70 projektami legislacyjnymi, a Izba przygotowała ok. 50 opinii do nowych projektów ustaw.

1.3.1. Współpraca samorządu z Parlamentem, administracją i instytucjami rynku ubezpieczeniowego w kraju

Polska Izba Ubezpieczeń intensywnie rozwijała kontakty z Parlamentem RP, administracją rządową oraz przedstawicielami instytucji ubezpieczeniowych. W 2009 r. Izba uczestniczyła w 34 posiedzeniach Komisji i Podkomisji Sejmowych i Senackich oraz odbyła 59 spotkań i kon-

ferencji uzgodnieniowych z przedstawicielami administracji rządowej.

W zakresie prowadzonych prac legislacyjnych i autoregulacyjnych samorządu, statutowe organy Izby wspomagane były poprzez prace Komisji, Podkomisji, Zespołów oraz Grup Roboczych. W 2009 r. odbyły się 144 posiedzenia tych ciał, które przebiegały na podstawie zatwierdzonych przez Zarząd rocznych planów pracy i polegały na:

- opiniowaniu krajowych i unijnych projektów legislacyjnych,
- inicjowaniu strategicznych projektów podejmowanych przez Izbę,
- współpracy z odpowiednimi Komisjami Europejskiego Komitetu Ubezpieczycieli CEA,
- wymianie poglądów i doświadczeń pomiędzy uczestnikami rynku.

Członkowie Komisji brali również czynny udział w posiedzeniach towarzyszących pracom legislacyjnym prowadzonym przez organy Rządu oraz w Parlamencie, jako eksperci Izby. Ponadto prezentowali stanowisko sektora ubezpieczeniowego na organizowanych przez Izbę oraz inne instytucje, konferencjach i seminariach.

Do najistotniejszych tematów prac prowadzonych w 2009 r. należały:

– w obszarze ubezpieczeń na życie:

- ochrona grupowego ubezpieczenia na życie (m.in. zmiana art. 829 KC),
- interpretacja Państwowego Urzędu Zamówień Publicznych o konieczności organizowania przetargów na grupowe ubezpieczenia na życie,
- założenia do zmian legislacyjnych wprowadzających nowy system gwarancyjny dla posiadaczy polis na życie,
- wprowadzenie realnych preferencji dla dobrowolnego oszczędzania w III filarze systemu emerytalnego,

– w obszarze ubezpieczeń zdrowotnych:

- promocja samorządowego projektu systemu prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych,
 - prace nad ministerialnym projektem o dodatkowych ubezpieczeniach zdrowotnych,
 - uporządkowanie statusu ubezpieczeń zdrowotnych i abonamentów medycznych w świetle ustawy o działalności ubezpieczeniowej i innych przepisów prawa,
- w obszarze ubezpieczeń majątkowych:
- stworzenie systemu ubezpieczeń od skutków katastrof naturalnych,
 - rozporządzenia dot. sumy ubezpieczenia w ubezpieczeniach OC działalności zawodowej,
- w obszarze ubezpieczeń rolnych:
- zmiana ustawy o ubezpieczeniu upraw rolnych i zwierząt gospodarskich,
 - projekt indeksowego systemu ubezpieczenia od suszy,
- w obszarze ubezpieczeń turystycznych:
- prace nad stworzeniem Funduszu Zabezpieczeń Turystycznych oraz nad nowelizacją ustawy o usługach turystycznych,
- w obszarze ubezpieczeń komunikacyjnych:
- zniesienie obowiązku odholowywania pojazdów bez dowodu obowiązkowego ubezpieczenia OC,
 - pokrywanie kosztów dodatkowych badań technicznych z ubezpieczenia,
 - uwzględnianie opinii sporządzonych przez niezależnych rzeczoznawców do ustalenia odszkodowania,
 - zasady obniżenia składki za ubezpieczenie OC z razie czasowego wycofania pojazdu z ruchu,
 - wsparcie kampanii Koalicji Na Rzecz Prawa do Naprawy na rzecz przedłużenia rozporządzenia UE (MV BER 1400/2003),
- w obszarze kwestii ekonomiczno-finansowych:
- implementacja dyrektywy VAT w zastosowaniu do instytucji finansowych,

- zapisy dotyczące stosowania stóp technicznych w rozporządzeniu MF,
- zasady powoływania biegłych rewidentów,
- wyłączenie ZU działu II z katalogu instytucji obowiązanych w nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu „praniu brudnych pieniędzy”,
- w obszarze pośrednictwa ubezpieczeniowego:
 - usprawnienie rejestru pośredników,
 - uregulowanie sprzedaży ubezpieczeń na odległość,
- w ramach działań legislacyjnych Rady Rozwoju Rynku Finansowego przy Ministrze Finansów:
 - prace nad zmianą ustaw:
 - o działalności ubezpieczeniowej,
 - o ubezpieczeniach obowiązkowych,
 - o pośrednictwie ubezpieczeniowym
- w obszarze prawa kontraktowego i korporacyjnego:
 - kodyfikacja umowy ubezpieczenia (Kodeks Ubezpieczeń),
 - ustawa o pozwach zbiorowych,
 - projekt dyrektywy UE o prawach konsumenta,
 - propozycje zapisów dot. funkcjonowania TUV-ów,
 - prace nad rozporządzeniem MF dot. reasekuracji.

W 2009 r. Izba pracowała nad stanowiskami do kilkunastu najważniejszych krajowych projektów legislacyjnych.

1.3.2. Współpraca samorządu z administracją i instytucjami rynku ubezpieczeniowego w UE

Izba aktywnie uczestniczy w opiniowaniu projektów legislacyjnych podejmowanych na poziomie Unii Europejskiej.

Współpraca z Europejskim Komitetem Ubezpieczycieli (CEA) jest podstawowym sposobem, w jaki Izba bierze udział w opiniowaniu propozycji regulacji Komisji Euro-

pejskiej i Parlamentu Europejskiego, dotyczących działalności ubezpieczeniowej, zabiegając o odpowiednią reprezentację interesów polskich ubezpieczycieli.

W roku 2009 CEA wyznaczyła sobie 21 zadań dotyczących, w większości, aktualnie przygotowywanych, opiniowanych, bądź znajdujących się w fazie uchwalania projektów dyrektyw lub regulacji Unii Europejskiej.

Najważniejsze priorytetowe obszary działań CEA w 2009 r. dotyczyły:

- polepszenia zarządzania ryzykiem ubezpieczeniowym poprzez stworzenie odpowiednich ram dla nadzoru (m.in. projekty Solvency II i Międzynarodowych Standardów Rachunkowości),
- promocji rozwiązań ubezpieczeniowych w zabezpieczeniu starości i zdrowia,
- obrony warunków ubezpieczalności starych i nowych ryzyk (m.in. debata o zmianie klimatu, projekty dot. antydyskryminacji, konsumenckich pozwów zbiorowych, obowiązkowych ubezpieczeń OC zawodów),
- promocji jednolitego rynku ubezpieczeń oraz ochrony konsumentów (m.in. projekty ubezpieczeniowych systemów gwarancyjnych, regulacji dopuszczającej porozumienia ubezpieczycieli oraz przeglądu obowiązków informacyjnych ubezpieczycieli),
- poprawy wewnętrznego i zewnętrznego wizerunku branży ubezpieczeń (w tym reakcja na następstwa kryzysu finansowego),
- wypracowania agendy dla nowej administracji europejskiej.

Przedstawiciele PIU brali udział w pracach poszczególnych Komisji i Grup Roboczych CEA i wiązali aktualnie dyskutowane problemy ogólnoeuropejskie z pracami Zarządu, Biura Izby oraz odpowiednich Komisji, Podkomisji, Zespołów oraz Grup Roboczych PIU.

Ponadto, Izba zwróciła się do Komisji Europejskiej z prośbą o interpretację zgodności z prawem unijnym

propozycji zmian zapisów egzekwowania obowiązku zawierania ubezpieczeń OC pojazdów (likwidacja zasady odholowywania pojazdów bez dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia), co doprowadziło do modyfikacji projektu w polskim parlamencie.

1.3.3. Działania inicjujące i wspierające prace legislacyjne i autoregulacyjne

Jednym z najważniejszych i najbardziej efektywnych działań prowadzonych przez PIU we współpracy z Komisjami i Podkomisjami, jest dostarczanie uczestnikom rynku know-how w dziedzinie ubezpieczeń, poprzez organizację otwartych konferencji i seminariów naukowych. Izba wypracowała nową formułę oprawy konferencji i seminariów merytorycznych. Przy organizacji imprez o charakterze otwartym – mających na celu prezentację stanowisk i wymianę poglądów w istotnych kwestiach rynku ubezpieczeniowego – pozyskiwane są, jako patroni medialni, liczące się tytuły prasowe oraz instytucje. Przy ich okazji organizowane są konferencje prasowe w celu zapewnienia należytej promocji informacji w mediach oraz wydawane są materiały konferencyjne w formie merytorycznych publikacji.

W 2009 r. Polska Izba Ubezpieczeń była organizatorem 7 konferencji naukowych dotyczących najważniejszych aspektów funkcjonowania rynku ubezpieczeń, w tym:

- konferencji na temat zadośćuczynienia z udziałem środowiska sędziowskiego,
- Międzynarodowej Konferencji na temat Solvency II,
- seminarium o przestępczości ubezpieczeniowej w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie,
- 2 konferencji dot. Kodeksu Ubezpieczeń (w Toruniu i w Poznaniu),
- II Międzynarodowej Konferencji Ubezpieczeń Rolnych.

Największa z tych konferencji odbyła się w dniu 3 listopada 2009 r. w Warszawie pod hasłem „Zadośćuczynienie po nowelizacji Kodeksu Cywilnego na tle doświad-

czeń europejskich”. Partnerem merytorycznym Izby była kancelaria WKB Wierciński Kwieciński Baehr, a honorowy patronat nad Konferencją objął Minister Sprawiedliwości. Patronami medialnymi byli Rzeczpospolita oraz Dziennik Ubezpieczeniowy. Konferencja zgromadziła około 300 przedstawicieli środowiska sędziowskiego, adwokackiego, radcowskiego i świata ubezpieczeń. Przewidziane jest wydanie publikacji dokumentującej przebieg i ustalenia tej konferencji.

Polska Izba Ubezpieczeń po raz pierwszy wzięła udział w Forum Ekonomicznym w Krynicy. W edycji 2009, która odbywała się w dn. 9-12 września, PIU zorganizowała panel dyskusyjny pt. „Prywatne ubezpieczenia zdrowotne jako element ochrony zdrowia w Europie”. Panel spotkał się z dużym zainteresowaniem gości Forum Ekonomicznego, którzy mimo, iż była to ostatnia część merytoryczna tego wydarzenia, zapelnili salę gdzie odbywała się dyskusja wokół ubezpieczeń zdrowotnych. Impreza posłużyła do promocji samorządowego projektu prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych w Polsce.

W celu wspierania kadr ubezpieczycieli przy implementacji regulacji Izba organizuje od lat seminaria i szkolenia dedykowane różnym, technicznym aspektom prowadzenia działalności ubezpieczeniowej. W 2009 r. odbyło się 7 bezpłatnych seminariów i szkoleń dla pracowników członków PIU, m.in. w zakresie przepisów podatkowych, zasad audytu, rachunkowości, Solvency II oraz jakości danych w systemach IT zakładów ubezpieczeń.

W sumie w 2009 r. Izba była organizatorem 14 konferencji i szkoleń, w których wzięło udział ponad 1500 osób.

1.3.4 Najważniejsze projekty legislacyjne

1.3.4.1. Nowelizacja Kodeksu Cywilnego (art. 446 ust. 4) w zakresie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

Ustawa z dnia 30 maja 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 116

poz.731) wprowadziła do kodeksu nowy przepis – art. 446 § 4. Stanowi on, że sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Nowelizacja wywołała ogromne zainteresowanie w środowisku ubezpieczeniowym, jak również wśród sędziów i pełnomocników procesowych. Zrodziła szereg pytań i wątpliwości interpretacyjnych oraz szereg problemów praktycznych związanych z brakiem standaryzacji wysokości zadośćuczynień. Próba odpowiedzi na nie była, wyżej wspomniana, konferencja „Zadośćuczynienie po nowelizacji Kodeksu Cywilnego na tle doświadczeń europejskich”, której organizatorem była Polska Izba Ubezpieczeń.

Efektem i jednocześnie dorobkiem naukowym konferencji będzie planowana do wydania w 2010 r. publikacja, która będzie zawierać zarówno rozważania na gruncie prawa polskiego, jak i informacje o wybranych systemach obcych.

1.3.4.2. Nowelizacja Kodeksu Cywilnego (Art. 829) dot. umów ubezpieczenia grupowego

Izba kontynuowała zabiegi o ograniczenie obowiązku uzyskiwania zgody ubezpieczonego lub osoby uprawnionej tylko do przypadku, w którym umowa ubezpieczenia grupowego miałaby zostać zmieniona na jego niekorzyść. Takie zapisy, wprowadzone do art. 829 § 2 Kodeksu Cywilnego, powinny ułatwić życie zarówno klientom, jak i zakładom ubezpieczeń, a także osobom organizującym programy ubezpieczeniowe w zakładach pracy.

Podczas prac legislacyjnych Izba wielokrotnie podkreślała, że brak nowelizacji i pozostawienie zapisów bez zmian będzie uciążliwe nie tylko dla zakładów ubezpieczeń, ale przede wszystkim dla klientów. Zabiegi PIU zostały zwieńczone sukcesem. Ostatecznie, zaakceptowano poprawkę zgłoszoną w Komisji Budżetu i Finansów Publicznych Senatu RP dotyczącą Art. 829 KC zgodnie z ocze-

kiwaniami Polskiej Izby Ubezpieczeń i całego środowiska ubezpieczeniowego. W efekcie zapis art. 829 § 2 otrzymał nowe brzmienie. Nowela Kodeksu Cywilnego dokonana została przy nowelizacji ustawy o działalności ubezpieczeniowej i weszła w życie w dn.19. czerwca 2009 r.

1.3.4.3. Nowelizacja ustawy o działalności ubezpieczeniowej

W 2009 r. Grupa Robocza ds. przeglądu prawa ubezpieczeń gospodarczych Rady Rozwoju Rynku Finansowego (RRRF) przy Ministrze Finansów kontynuowała prace nad nowelizacją ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Nowelizacja, w założeniu, obejmować miała jedynie ograniczony katalog najpilniejszych spraw. Izba zgłosiła swoje propozycje dotyczące m.in. zapisów o funkcjonowaniu towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, przeciwdziałaniu przestępczości ubezpieczeniowej oraz zdolności do czynności prawnych i sądowych oddziałów zagranicznych ubezpieczycieli, jak również odniosła się do propozycji zgłaszanych przez KNF i RzU. Na początku 2010 r. Ministerstwo Finansów wstrzymało dalsze prace nad fundamentalną przebudową Ustawy z zamiarem jej dokonania przy implementacji nowej dyrektywy o wypłacalności (Solvency II). Przez ten czas Ustawa będzie nowelizowana w ograniczonym, niezbędnym dla prawidłowego rozwoju rynku zakresie.

1.3.4.4. Nowelizacja ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK

W trakcie 2009 roku PIU uczestniczyło na bieżąco w pracach Grupy Roboczej ds. przeglądu prawa ubezpieczeń gospodarczych Rady Rozwoju Rynku Finansowego (RRRF) przy Ministrze Finansów, podejmując się analizowania, opiniowania i zgłaszania postulatów zmian do projektów legislacyjnych w zakresie zmian prawa

ubezpieczeniowego, w tym do ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK.

Wśród szeregu zmian w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych PIU proponowała między innymi:

- ograniczenie zjawiska tzw. podwójnego ubezpieczenia poprzez odstąpienie od automatycznego zawarcia umowy ubezpieczenia na kolejny okres ubezpieczenia, jeśli nastąpiło przeniesienie własności pojazdu,
- umożliwienie składania zawiadomień i oświadczeń związanych z umową ubezpieczenia nie tylko w formie pisemnej (z zastrzeżeniem, że wypowiedzenie umowy będzie możliwe jak dotychczas wyłącznie w formie pisemnej), a także za pośrednictwem agentów,
- wstawianie podpisu odtworzonego mechanicznie na dokumencie potwierdzającym zawarcie umowy ubezpieczenia na odległość w rozumieniu ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów,
- skreślenie w projekcie ustawy przepisu określającego 30-dniowy termin na doręczenie ubezpieczającemu dokumentu ubezpieczenia,
- określenie terminu powiadomienia KNF o zmianie taryfy za ubezpieczenia obowiązkowe.

W wyniku tych prac powstała wersja projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, która została pod koniec 2009 r. przekazana do uzgodnień międzyresortowych.

1.3.4.5. Nowelizacja ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym

Rada Rozwoju Rynku Finansowego przy MF prowadziła w 2009 r. prace nad projektem nowelizacji ustawy o pośrednictwie ubezpieczeniowym. Dla wypracowa-

nia stanowiska Izby została powołana przez Zarząd Izby, Grupa Robocza ds. Pośrednictwa Ubezpieczeniowego. Grupa ta wyodrębniła następujące kwestie do podjęcia w rozmowach z MF:

- udrożnienie procesu rejestracji agentów ubezpieczeniowych i zmniejszenia powiązanych z rejestracją kosztów ponoszonych przez zakłady ubezpieczeń,
- uregulowanie zasad funkcjonowania kancelarii odszkodowawczych i poddanie ich nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego,
- zmiany nacisku w przepisach ustawy z osoby wykonującej czynności agencyjne na agenta ubezpieczeniowego oraz, z uwagi na powyższe, przemodelowanie wymogów nałożonych na obydwie grupy podmiotów,
- zwiększenie transparentności działalności agentów zarówno wobec ubezpieczających, jak i zakładów ubezpieczeń,
- umożliwienie zakładom ubezpieczeń outsourcingu części swoich prerogatyw w zakresie nadzorowania działalności agencyjnej wyspecjalizowanym podmiotom, w tym spółkom dystrybucyjnym.

Przygotowana przez Ministerstwo Finansów wstępna propozycja nowelizacji ustawy o pośrednictwie w zakresie funkcjonowania kancelarii odszkodowawczych uwzględniła przedstawioną koncepcję PIU włączenia kancelarii odszkodowawczych pod nadzór KNF. Prace RRRF nad nowelizacją będą kontynuowane w 2010 r.

1.3.4.6. Rozporządzenia dotyczące kwestii ekonomiczno-finansowych zakładów ubezpieczeń

W 2009 roku Izba wypracowała stanowiska rynku ubezpieczeniowego w odniesieniu do szeregu ministerialnych projektów zmian rozporządzeń regulujących funkcjonowanie zakładów ubezpieczeń. Proponowane

zmiany wynikały między innymi z konieczności implementacji przez Polskę prawa europejskiego.

Przesłano do Ministerstwa Finansów uwagi do projektu z dnia 10 kwietnia 2009 r. rozporządzenia Ministra Finansów zmieniającego rozporządzenie w sprawie kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych zakładów ubezpieczeń. Dalsze prace nad projektem Ministerstwo Finansów przeniosło na 2010 rok.

W związku z implementacją Dyrektywy reasekuracyjnej wystąpiła konieczność przygotowania zmian oraz nowych, obowiązujących rozporządzeń Ministra Finansów dotyczących w szczególności: obliczania marginesu wypłacalności i środków własnych na jego pokrycie oraz sprawozdawczości na rzecz organu nadzoru. Zmiany te realizowane były poprzez projekty zmian przygotowane przez MF w postaci pakietów projektów rozporządzeń. Izba aktywnie brała udział w procesie wypracowania ich ostatecznych wersji.

Przedstawiono MF uzgodnione z rynkiem uwagi do pakietu pięciu projektów rozporządzeń Ministra Finansów z dnia 18 czerwca 2009 r. oraz do pakietu siedmiu rozporządzeń z 17 sierpnia 2009 r., dotyczących ustalania środków własnych zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji oraz raportów o stanie portfela ubezpieczeń i reasekuracji.

W październiku i listopadzie przesłano do Ministerstwa Finansów, wypracowane przez Izbę, stanowisko rynku ubezpieczeniowego w odniesieniu do nowego proponowanego przez MF rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiednich zapisów dotyczących stosowania stóp technicznych w dziale II przy ustalaniu rezerw na skapitalizowaną wartość rent. W wyniku działań PIU wprowadzono zapis dotyczący nie stosowania ograniczeń do stóp technicznych mających zastosowanie do ustala-

nia rezerw na skapitalizowaną wartość rent w ubezpieczeniach działu II.

W związku z implementacją przez Polskę Dyrektywy VAT, Ministerstwo Finansów przedłożyło projekt zmian w Ustawie o VAT. Ponieważ zaproponowane zmiany dotyczyć będą całego sektora finansowego, udało się uzgodnić wspólne stanowisko z innymi sektorami rynku finansowego, Związkiem Banków Polskich, Konfederacją Lewiatan oraz Konferencją Przedsiębiorstw Finansowych. Izba skierowała do MF pomiędzy lipcem i grudniem 2009 swoje uwagi do projektów zmiany ustawy. Z satysfakcją należy stwierdzić, iż w znacznym stopniu zostały one uwzględnione przez legislatora w najistotniejszych dla sektora ubezpieczeniowego sprawach.

Izba reprezentowała rynek ubezpieczeniowy w pracach nad zmianami niektórych zasad regulujących rachunkowość i sprawozdawczość zakładów ubezpieczeń, w szczególności w zakresie nowego podejścia do dywersyfikacji lokat bankowych stanowiących pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych oraz systemowych zmian w sprawozdawczości Ubezpieczeniowych Funduszy Kapitałowych. Efektem rozpoczętych prac będzie przygotowanie w 2010 roku wspólnie z KNF nowego projektu rozporządzenia o sprawozdawczości UFK.

1.3.4.7. Dyrektywa ramowej o wypłacalności (Solvency II)

Izba we współpracy z Europejskim Komitetem Ubezpieczycieli CEA od kilku lat zaangażowana była w przygotowanie i konsultacje nowego reżimu wypłacalności ubezpieczycieli. Ostateczna treść dyrektywy została zatwierdzona przez Parlament Europejski w dn. 22 kwietnia 2009 r., a następnie 9 listopada 2009 przez Radę UE. Tekst ramowy Dyrektywy uwzględniał postulowane, między innymi przez Polskę, usunięcie niektórych zapisów dotyczących nadzoru grupowego osłabiających ro-

lę nadzoru lokalnego. Stanowisko to było w pełni popierane przez PIU i prezentowane na forum krajowym, europejskim oraz w pracach grupy roboczej CEA, współpracującej wspólnie stanowisko europejskiego rynku ubezpieczeniowego. Izba przygotowywała także odpowiedzi i uwagi do zaprezentowanych przez CEIOP na zlecenie Komisji Europejskiej, dokumentów konsultacyjnych (Consultation Papers). Będą one podstawą do wydania w 2011 r. przez Komisję Europejską aktów wykonawczych do Dyrektywy Solwency II.

1.3.4.8. Projekt systemu ubezpieczeń od skutków katastrof naturalnych

Izba, zgodnie z ustaleniami i w porozumieniu z MSWiA, pracowała nad wprowadzeniem w życie systemu ubezpieczeń katastroficznych. Izba przekazała w lipcu 2009 r. do MSWiA materiał nt. „Systemu ubezpieczeń katastroficznych w Polsce”, a także materiał obejmujący raport przygotowany przez KPMG na zlecenie PIU pt. „Przegląd systemów ubezpieczenia ryzyka katastroficznych w wybranych krajach Unii Europejskiej”.

Proponowany przez Izbę system miał obejmować 4 ryzyka: huragan, powódź, trzęsienia ziemi i osuwania się ziemi. Założono, że system funkcjonować powinien jako ubezpieczenie obowiązkowe, wynikające z uchwalonej ustawy, a obowiązek nałożony zostanie na osoby fizyczne będące posiadaczami budynków mieszkalnych, poza gospodarstwami rolnymi.

System ma ponadto regulować kwestie finansowe związane z prowadzeniem tego ubezpieczenia i zakłada dopłaty do składek z budżetu państwa oraz dopłaty dla zakładów ubezpieczeń na pokrycie części odszkodowań. Założono również, że w poszczególnych zakładach utworzony zostanie fundusz katastroficzny prowadzony i administrowany przez zakłady ubezpieczeń. Założenia, przygotowanego przez Grupę, systemu zosta-

ły zaprezentowane stronie MSWiA i przedyskutowane w lipcu 2009 r.

W IV kwartale 2009 r. MSWiA zwróciło się do PIU z prośbą o rozważenie możliwości stworzenia produktu ubezpieczeniowego nie opierającego się na formule obowiązkowości. Izba przygotowała roboczą wersję produktu na bazie dobrowolności, przy wykorzystaniu już funkcjonujących na rynku produktów. Podjęto jednocześnie działania w kierunku zbudowania modelu ekonomicznego, który w oparciu o dane statystyczne mógłby uzasadnić interes biznesowy zakładów ubezpieczeń we wprowadzeniu nowego produktu. Uzyskane dane wskazują, że poziom ubezpieczenia budynków sięgać może nawet 65%. W tej sytuacji, zdaniem Izby, rozważany system powinien raczej propagować wśród właścicieli domów jednorodzinnych funkcjonujące na rynku ubezpieczenia od ognia i innych zdarzeń losowych, niż tworzyć nowe produkty.

Zdaniem Izby, zwiększenie powszechności ubezpieczeń budynków wymagać będzie partycypacji Państwa w dopłatach do składki i do odszkodowań w precyzyjnie zapisanych w ustawie zakresach. Ponadto, należałoby poważnie rozważyć, przy określonych w ustawie warunkach, możliwość tworzenia specjalnego funduszu na ryzyka katastroficzne w zakładach ubezpieczeń.

1.3.4.9. Nowelizacja ustawy o biegłych rewidentach i ich samorządzie, firmach audytorskich oraz o nadzorze publicznym

Działania Izby skierowane były w szczególności w dwóch kierunkach:

1. Wprowadzenie, a następnie utrzymanie, wprowadzonego na wniosek Izby na etapie prac legislacyjnych, wyłączenia towarzystw ubezpieczeń wzajemnych co do wymogu zapewnienia niezależności członka komitetu audytu powoływanego z członków rady nadzorczej.

W wyniku działań Izby w uchwalonej ustawie towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych zostały wyłączone z tego wymogu.

2. Wprowadzenie zapisu uchylającego obowiązującą obecnie, zgodnie z ustawą o działalności ubezpieczeniowej, rotację podmiotu dokonującego badania sprawozdania finansowego w zakładzie ubezpieczeń.

Działania Izby doprowadziły do wprowadzenia przez Senat RP takiej zmiany do ustawy uchwalonej wcześniej przez Sejm, jednakże ostatecznie Sejm nie przyjął tej poprawki ze względów proceduralnych.

1.3.4.10. Nowelizacja ustawy o przeciwdziałaniu „praniu brudnych pieniędzy”

W 2009 roku Prace Izby skupione były w szczególności na wypracowaniu stanowiska zakładów ubezpieczeń do projektu ustawy, a następnie na działaniach w celu zmian szczególnie niekorzystnych dla branży ubezpieczeniowej zapisów w tym projekcie. Podstawowym mankamentem projektowanej ustawy było włączenie do kategorii instytucji obowiązanych krajowych zakładów ubezpieczeń prowadzących ubezpieczenia majątkowe. Zdaniem Polskiej Izby Ubezpieczeń zakwalifikowanie tych zakładów w projekcie ustawy do instytucji obowiązanych było nieuzasadnione, chociażby ze względu na brak praktycznego ryzyka prania pieniędzy w zakładach ubezpieczeń majątkowych. Wpłaty odszkodowań z tytułu ubezpieczeń majątkowych są, co do zasady, pochodną zdarzeń losowych, a nie dyspozycji składanych przez klientów zakładów ubezpieczeń. Ponadto, okoliczności takiego zdarzenia są zawsze analizowane przez przedstawicieli zakładów ubezpieczeń pod kątem ewentualnej próby wyłudzenia odszkodowania lub oszustwa. Dlatego rozciągnięcie obowiązku raportowania transakcji oraz stosowania wszechstronnej analizy klientów pociągałoby znaczne koszty operacyjne,

przy nikłych efektach w postaci wychwytywania przypadków prania pieniędzy. Jednocześnie projekt ustawy określał tylko pewne wyjątki i uproszczenia, dla niewielkich i nie rodzących ryzyka prania pieniędzy, transakcji dokonywanych przez zakład ubezpieczeń na życie, natomiast nie czynił tego w stosunku do zakładów ubezpieczeń majątkowych.

Działania Izby doprowadziły w ostateczności do wyłączenia w uchwalonej ustawie z kategorii instytucji obowiązanych krajowych zakładów ubezpieczeń prowadzących ubezpieczenia majątkowe.

1.3.4.11. Projekt ustawy o dodatkowych ubezpieczeniach zdrowotnych

W 2009 r. pojawił się nieformalny projekt ustawy o dodatkowych ubezpieczeniach zdrowotnych autorstwa Ministerstwa Zdrowia. Zakładał wprowadzenie m.in. definicji ubezpieczenia zdrowotnego, ulgi podatkowej dla osób fizycznych wykupujących polisy zdrowotne, czy możliwość ich finansowania z zakładkowych funduszy świadczeń socjalnych. Przedstawiciele Komisji Ubezpieczeń Zdrowotnych i Wypadkowych podczas spotkań z urzędnikami Ministerstwa zwracali jednak uwagę na wiele niedopuszczalnych zapisów, m.in. nadzorczą rolę Narodowego Funduszu Zdrowia w stosunku do zakładów ubezpieczeń, czy możliwość regulowania przez NFZ cen świadczeń kontraktowanych przez ubezpieczycieli i świadczeniodawców publicznych. Ministerstwo Zdrowia ostatecznie wycofało się z projektu po tym jak Minister Finansów nie zgodził się na wprowadzenie ulgi podatkowej w obliczu spadających dochodów państwa i globalnego kryzysu.

1.3.4.12. Projekt ustawy o usługach turystycznych

Jednym z działań przy zmianie ustawy o usługach turystycznych była propozycja opracowania założeń syste-

mu zabezpieczeń turystycznych, która przyczyniłaby się do implementacji art. 7 Dyrektywy 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży. Kierowano się przy tym potrzebą zrealizowania powszechnie akceptowanych przez branżę turystyczną postulatów. Uznano, że koniecznym elementem takiego systemu powinien być niekomercyjny fundusz wspomagający obecnie funkcjonujące komercyjne zabezpieczenia w postaci gwarancji ubezpieczeniowych. Koncepcja takiego funduszu została zaprezentowana na Targach Turystycznych – TT Warsaw. Brak jednakże porozumienia w tym zakresie w samym środowisku turystycznym uniemożliwił uzgodnienie tej kwestii. Zdaniem Izby temat nie jest zamknięty i w roku 2010 prace na funduszem powinny być nadal prowadzone.

1.3.5. Najważniejsze inicjatywy autoregulacyjne

1.3.5.1. Zasady Dobrych Praktyk Bancassurance

Dynamiczny rozwój bancassurance wykazał, że obowiązujące uregulowania prawne, rozproszone w kilku aktach prawnych, nie do końca odpowiadają stale zmieniającym się warunkom rynkowym. Rozpowszechniony na rynku model relacji bank - ubezpieczyciel w formie grupowego ubezpieczenia na życie rodził zastrzeżenia ze strony regulatora rynku. W połowie 2009 roku odbyło się spotkanie przedstawicieli Izby i UKNF w całości poświęcone identyfikacji problemów związanych z funkcjonowaniem umów grupowych, zarówno na etapie zawierania, utrzymywania, jak i zakończenia okresu ochrony. Ustalono, że wskazane jest rozwiązanie dostrzeganych przez UKNF problemów poprzez wdrażanie rekomendacji i zasad dobrych praktyk. Taki sposób postępowania daje możliwość osiągnięcia tego samego efektu przy znacznie niższych nakładach, a monitorowanie wdrożenia rekomendacji daje ogromne doświadczenie, które na dalszym etapie może być podstawą do tworzenia twardego prawa. Taki me-

chanizm eliminuje ewentualne błędy, które mogą mieć, jak dowodzą ostatnie lata, istotny wpływ na stabilny rozwój rynku ubezpieczeniowego.

Izba, wspólnie ze Związkiem Banków Polskich, przystąpiła do przygotowania rekomendacji zasad dobrych praktyk na polskim rynku bancassurance. W pierwszej połowie roku zakończono opracowywanie wspólnie ze Związkiem Banków Polskich rekomendacji w zakresie ubezpieczeń ochronnych powiązanych z produktami bankowymi. 1 listopada 2009 roku, po trwającym 6 miesięcy okresie przygotowawczym, zalecenia zostały wdrożone we wszystkich bankach zrzeszonych w ZBP. Obecnie, z udziałem zakładów ubezpieczeń zrzeszonych w PIU, trwa proces monitorowania efektów zalecanych w rekomendacjach procedur. W drugiej połowie roku rozpoczęto opracowywanie założeń, a następnie projektu rekomendacji, zasad dobrych praktyk w zakresie ubezpieczeń finansowych powiązanych z kredytami hipotecznymi. Ich wdrożenie, po konsultacjach z przedstawicielami Ministerstwa Finansów, Rzecznika Ubezpieczonych, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego planowane jest na rok 2010.

1.3.5.2. Porozumienie regresowe w ubezpieczeniach komunikacyjnych

Bardzo istotnym działaniem zrealizowanym w 2009 roku było wypracowanie zasad wzajemnego uznawania roszczeń regresowych pomiędzy ubezpieczycielami i wdrożenie ich w życie. Porozumienie określiło zasady i tryb wzajemnego uznawania i realizowania przez ubezpieczyciela sprawcy szkody (w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych) zgłoszonych do niego roszczeń regresowych przez ubezpieczyciela poszkodowanego, który wypłacił odszkodowanie w ramach dobrowolnych ubezpieczeń komunikacyjnych.

Zasady występowania i postępowania z roszczeniem regresowym zostały zróżnicowane w zależności od wysokości kwot odszkodowań wypłaconych w konkretnych szkodach, w ramach dobrowolnych ubezpieczeń komunikacyjnych. Postępowanie uzależniono od trzech przedziałów kwotowych roszczenia regresowego.

Uzgodnione porozumienie w sprawie wzajemnego uznawania regresów zostało podpisane w 2009 roku przez 13 zakładów ubezpieczeń.

Trafność podjętej inicjatywy ujednolicenia praktyki rynkowej, w zakresie wzajemnego uznawania roszczeń regresowych, została doceniona na rynku ubezpieczeniowym i w efekcie w 2010 roku do porozumienia przystąpiło kolejnych 5 ubezpieczycieli, przez co porozumienie to objęło ponad 90% rynku ubezpieczeń komunikacyjnych w Polsce.

1.3.5.3. Rozpoczęcie prac nad systemem bezpośredniej likwidacji szkód w ubezpieczeniach komunikacyjnych

Jednym z poważniejszych wyzwań, które mogą w znacznym stopniu wpłynąć na jakość obsługi likwidacyjnej szkód i stanowić ułatwienie dla poszkodowanych, jest projekt wprowadzenia, w ramach działań standaryzacyjnych, systemu bezpośredniej likwidacji szkód w Polsce.

Żołeniem tego systemu jest pełna likwidacja szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, łącznie z wypłatą odszkodowania bezpośrednio przez ubezpieczyciela poszkodowanego, w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody. Ponadto założono, że system bezpośredniej likwidacji szkód miałby funkcjonować na zasadzie wzajemności przez ubezpieczycieli, którzy przystąpią do systemu na podstawie stosownego porozumienia.

W celu zbadania możliwości implementacji takiego rozwiązania w warunkach polskich, podjęto w 2009 roku działania skierowane na analizę funkcjonujących rozwią-

zań na rynkach krajów UE, przeprowadzono analizę prawną możliwości wzajemnego udzielenia sobie przez ubezpieczycieli pełnomocnictwa do likwidacji szkód w ramach obowiązujących przepisów prawa oraz przyjęto ogólne założenia do systemu bezpośredniej likwidacji szkód.

Podstawowym warunkiem wprowadzenia systemu bezpośredniej likwidacji szkód jest przyjęcie jednolitych standardów procesu likwidacji. W tym zakresie, jako jedną z podstaw, przyjęto upowszechnienie stosowania druku wspólnego oświadczenia o zdarzeniu drogowym oraz wdrożenie opracowanego w PIU „Katalogu zdarzeń drogowych”.

1.3.5.4. Prace nad standaryzacją informacji w systemach IT zakładów ubezpieczeń

Izba prowadziła w 2009 r. prace zmierzające do wypracowywania oraz wydawania rekomendacji w obszarze standaryzacji informacji. Podkomisja Standaryzacji Informacji autoryzowała dotychczas wydane rekomendacje nt. zasad transliteracji imion i nazwisk obcojęzycznych w systemach informatycznych zakładów ubezpieczeń, „Skanowania aparaturowego” kodu 2D AZTEC z dowodów rejestracyjnych pojazdów do automatycznego bezbłędnego wprowadzania danych do systemów informatycznych zakładów ubezpieczeń oraz rekomendacji dotyczącej zasad bezpieczeństwa elektronicznej wymiany informacji szkodowej pomiędzy Zakładami Ubezpieczeń, w ramach dyspozycji zawartej w art. 19 ust. 2 pkt 22 Ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Ponadto, Podkomisja wydała rekomendacje zastosowania kodów krajów według Normy PN-EN ISO 3166-1 w systemach informatycznych zakładów ubezpieczeń. Prace nad rekomendacją miały na celu zachęcenie zakładów do stosowania w swoich systemach informatycznych słownika zestandaryzowanych kodów i nazw krajów, wypracowanych przez PIU na bazie Normy PN-EN ISO 3166-1.

1.4. Współpraca międzynarodowa

1.4.1. Współpraca z Europejskim Komitetem Ubezpieczycieli CEA

PIU brała aktywny udział w pracach Europejskiego Komitetu Ubezpieczycieli CEA poprzez udział swoich przedstawicieli w pracach i posiedzeniach Komisji i Grup Roboczych CEA oraz łączenie prac CEA z pracami poszczególnych Komisji i Grup Roboczych PIU.

W 2009 r. Izba wydelegowała swoich przedstawicieli na 50 plenarnych i roboczych spotkań ciał CEA, uczestnicząc we wszystkich istotnych, z punktu widzenia polskiego rynku ubezpieczeń, gremiach opiniotwórczych.

Przedstawiciele Izby uczestniczyli w 3 konferencjach CEA organizowanych w Brukseli:

- I CEA Motor Insurance Conference,
- CEA International Conference "Global Lessons from Global Crisis",
- CEA Consumer Protection Conference.

1.4.2. Współpraca bilateralna

Przedstawiciele Izby brali udział w bilateralnych spotkaniach z przedstawicielami stowarzyszeń Austrii, Białorusi, Francji i Niemiec.

W ramach współpracy PIU z Francuską Federacją Ubezpieczycieli (FFSA) odbyło się spotkanie w Paryżu, które posłużyło odnowieniu bilateralnych kontaktów polsko-francuskich oraz wymianie poglądów w aktualnych kwestiach legislacji UE.

W ramach współpracy PIU z Austriackim Stowarzyszeniem Ubezpieczycieli (VVÖ), delegacja Izby złożyła wizytę w Wiedniu, której tematem była wymiana doświadczeń w reformowaniu struktur organizacyjnych stowarzyszeń ubezpieczycieli w warunkach tworzenia jednolitego rynku usług ubezpieczeniowych w Europie.

W ramach współpracy PIU z Niemieckim Zrzeszeniem Ubezpieczycieli (GDV), odbyło się doroczne spotkanie grupy polsko-niemieckiej w Dortmundzie, w której wzięli udział przedstawiciele polskiego i niemieckiego rynku ubezpieczeń. W trakcie spotkania omówiono następujące zagadnienia: perspektywy ubezpieczeń zdrowotnych, rozwoju ubezpieczeń rolnych, stanu rynku w obliczu zaawansowania na rynkach finansowych oraz spowolnienia gospodarczego.

1.4.3. Współpraca z innymi organizacjami

Izba rozwijała kontakty międzynarodowe uczestnicząc w konferencji zorganizowanej przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Nadzorów Ubezpieczeniowych, którego PIU od wielu lat jest członkiem obserwatorem.

Rozszerzając swoje kontakty poza kraje Europy, w 2009 r. Izba stała się członkiem międzynarodowego forum wymiany poglądów i doświadczeń stowarzyszeń ubezpieczycieli International Meetings of Insurance Associations (IMIA).

1.5. Działania wizerunkowe Izby

Działania wizerunkowe skoncentrowane były wokół realizacji dwóch kluczowych kierunków: realizacji misji PIU w obszarze reputacji sektora ubezpieczeniowego w Polsce oraz wzmocnienia wizerunku Izby jako przedstawiciela branży.

Oba kierunki miały na celu poprawę zewnętrznego i wewnętrznego wizerunku PIU oraz całego sektora ubezpieczeniowego.

1.5.1. Zmiana logotypu i oprawy wizerunkowej PIU

Jednym z nadrzędnych zadań wizerunkowych w 2009 r. było unowocześnienie znaku Izby i nadanie mu charakteru nowoczesnego logo podkreślającego rangę PIU oraz reprezentowanego przez nią rynku. Założeniem przyświecającym tworzeniu nowego znaku było także nadanie mu możliwości spójnej adaptacji w materiałach przygotowywanych przez Izbę. Dotychczasowe logo było nie tylko przestarzałe, ale także nie spełniało powyższych kryteriów, co było poważnym utrudnieniem w kreowaniu należytego wizerunku samorządu ubezpieczeniowego. Nowe logo zostało skonsultowane z całym rynkiem i jednoznacznie zaakceptowane przez środowisko marketingu ubezpieczeniowego. Zmianę oprawy wizerunkowej przeprowadzono w I kwartale 2009 r.

1.5.2. Przebudowa serwisu internetowego PIU

Kolejnym kluczowym, dla działań wizerunkowych PIU, etapem była budowa nowego serwisu internetowego. Dotychczasowa strona nie miała charakteru ani informacyjnego, ani edukacyjnego, a tym samym nie wpisywała się komunikacyjną rolę Izby.

Budowa nowego serwisu była podporządkowana idei portalu edukacji ubezpieczeniowej. Po przebudowie strona internetowa Izby stała się swoistym portalem in-

formującym o najważniejszych wydarzeniach na rynku ubezpieczeniowym, a także kompendium wiedzy w tej dziedzinie, podanej w przystępny sposób.

Oddanie do użytku nowej strony miało miejsce w III kwartale 2009 r. Rozpoczęto prace nad anglojęzyczną wersją strony internetowej oraz extranetem, jak również nad częścią dedykowaną dla prac Komisji, Podkomisji, Zespołów i Grup Roboczych PIU.

1.5.3. Nowe formy komunikacji PIU z otoczeniem

Nowoczesny samorząd branżowy pełni w swoim środowisku ważną funkcję komunikacyjną. Dlatego unowocześnieniu musiał ulec także newsletter PIU. Dotychczasowe codzienne, ale mało praktyczne, wydawnictwo zostało zastąpione przez Internetowy Tygodnik Ubezpieczeniowy regularnie informujący przede wszystkim o pracach PIU, a także najważniejszych wydarzeniach z dziedziny ubezpieczeń zarówno w kraju, jak i zagranicą.

Informacyjno – edukacyjna rola PIU miała swój przejaw także w komunikacji do szerszych kręgów społecznych. Najbardziej przystępnym kanałem dla takiej komunikacji są środki masowego przekazu. Dlatego Izba w 2009 r. rozpoczęła, we współpracy z wiodącymi tytułami prasowymi, publikację dodatków specjalnych o charakterze poradnikowym. W III i IV kwartale 2009 r. ukazały się dodatki w tygodniku „Pani Domu” oraz „Dzienniku Gazecie Prawnej”.

Wraz z powołaniem do życia Działu Public Relations i Marketingu PIU uruchomiona została profesjonalna obsługa mediów i regularna współpraca z dziennikarzami. Środki masowego przekazu w całym 2009 r. były regularnie wspierane informacjami, komentarzami i wystąpieniami przedstawicieli PIU, co zaowocowało ok. 200 wy-

stąpieniami w prasie, ok. 60 w radiu i telewizji oraz ponad 1000 publikacjami w Internecie. Izba zorganizowała także 3 duże spotkania prasowe w randze konferencji.

Została nawiązana ścisła współpraca z działami marketingu i PR zakładów ubezpieczeń służąca regularnej wymianie informacji, ustalaniu treści przekazu oraz formułowaniu stanowisk dla mediów.

1.5.4. Wydarzenia specjalne

Jednym z najważniejszych wydarzeń branżowych w 2009 r. było uroczyste Walne Zgromadzenie PIU połączone z międzynarodową konferencją pt. „Rola sektora ubezpieczeń w dobie recesji”. Konferencja została zorganizowana w salach konferencyjnych hotelu Sheraton w Sopocie. Wzięli w niej udział zarówno przedstawiciele władz zakładów ubezpieczeń, jak i reprezentanci Europejskiego Stowarzyszenia Ubezpieczycieli – CEA, a także innych krajowych stowarzyszeń: GDV, VVO, FFSA. Podczas konferencji prelekcje wygłosili: Jacques Attali, pierwszy prezes Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju, dr Józef Zych, przewodniczący Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej Sejmu RP, dr Wiesław Rożłucki, były prezes Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie oraz

dr Robert Gwiazdowski, prezydent Centrum im. Adama Smitha. Wydarzenie uświetniła gala z koncertem Waldemara Malickiego.

Polska Izba Ubezpieczeń po raz pierwszy wzięła udział w Forum Ekonomicznym, w edycji 2009, która odbywała się w dn. 9 – 12 września w Krynicy Zdrój. Impreza posłużyła do promocji samorządowego projektu prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych w Polsce. Izba zamierza uczestniczyć w Forum w następnych latach w celu promocji najistotniejszych projektów dotyczących rozwoju rynku ubezpieczeń.

Izba regularnie uczestniczyła w ogólnopolskich oraz ogólnoświatowych targach i kongresach, jak choćby w Kongresie Brokerów, Forum Bancassurance, Targach Turystycznych – TT Warsaw, czy Targach „Twoje Pieniądze”.

Do zadań Izby należy także integracja środowiska ubezpieczeniowego. Realizacji tego celu służy organizacja wydarzeń specjalnych. Izba w 2009 r. zorganizowała cykl spotkań z przedstawicielami administracji publicznej, krajowego i międzynarodowego rynku finansowego oraz świata kultury. Dla pracowników zakładów ubezpieczeń zorganizowane zostały imprezy sportowe: turniej halowej piłki nożnej, a także rywalizacja ubezpieczycieli w ramach Maratonu Warszawskiego.

1.6. Działalność wydawnicza i edukacyjna

Ważną funkcję w działaniach edukacyjnych PIU pełni czasopismo „Wiadomości Ubezpieczeniowe”. W 2009 r. dokonano odświeżenia formuły wydawniczej pisma eksponującego naukowy, branżowy charakter wydawnictwa. Na straży poziomu „Wiadomości Ubezpieczeniowych” stoi powołana przez Zarząd Rada Programowa, a pracami Redakcji kieruje prof. dr hab. Jerzy Handschke, Kierownik Katedry Ubezpieczeń na Uniwersytecie Ekonomicznym w Poznaniu. W 2009 r. przygotowano i wydano 4 numery czasopisma.

W 2009 r. Izba rozpoczęła też wydawanie raportów sektorowych. W 2009 r. ukazał się raport podsumowujący funkcjonowanie ubezpieczeń komunikacyjnych w ostatnich latach. Izba przygotowała także raport o rynku ubezpieczeń w Polsce dla Państwowej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych oraz analizę dot. przestępczości ubezpieczeniowej w 2008 r.

Izba zrealizowała kolejną edycję Konkursu PIU im. Leona Kozickiego na najlepszą pracę dyplomową, a także Konkursu o Nagrodę Polskiej Izby Ubezpieczeń dla Środowiska Dziennikarskiego oraz kolejny konkurs na najlepszą pracę z tematyki ryzyka ubezpieczeń, w ramach finałów Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej organizowanej przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.

Nowym, ale bardzo ważnym przedsięwzięciem edukacyjnym PIU był realizowany wspólnie z Wydziałem Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego „Program Dzielenia się Wiedzą Ubezpieczeniową”. W jego ramach przeprowadzono cykl wykładów ekspertów ubezpieczeniowych, reprezentujących zakłady ubezpieczeń. Uruchomiony został także program staży dla studentów w Izbie.

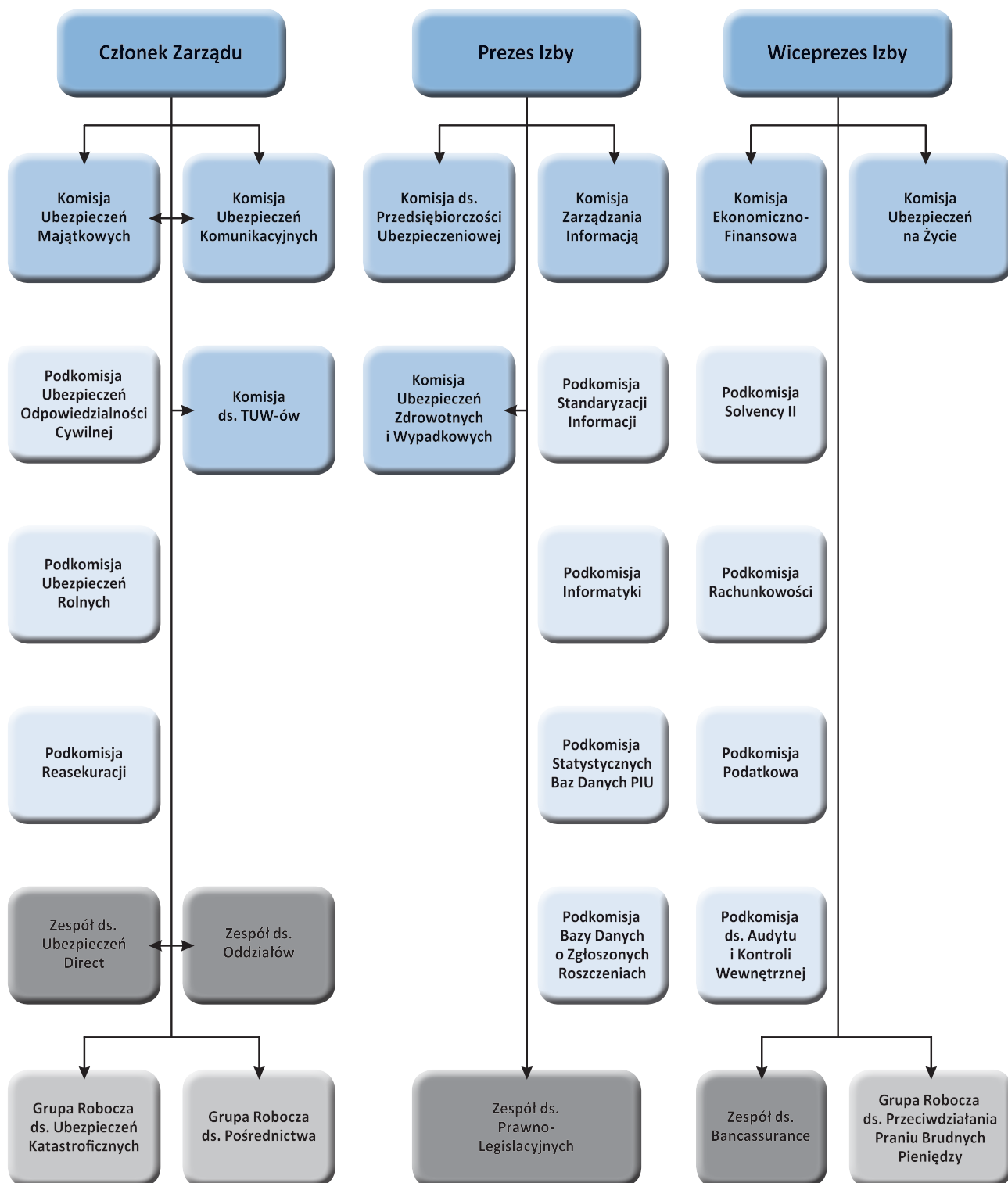
Działalność samorządu ubezpieczeniowego w 2009 r.

2. DZIAŁANIA SAMORZĄDU UBEZPIECZENIOWEGO W 2009 R.

2.1. Komisje i Podkomisje PIU

Komisje, Podkomisje, Zespoły i Grupy Robocze

2.1.1. Komisja do spraw Towarzystw Ubezpieczeń Wzajemnych

Przewodnicząca: Maria Kuchlewska

Sekretarz: Paweł Ilnicki

Zadaniem Komisji do spraw Towarzystw Ubezpieczeń Wzajemnych jest regularne śledzenie i opiniowanie projektów mających bezpośredni związek z działalnością TUW-ów. Kluczowym obszarem prac Komisji w 2009 r. było opracowanie propozycji zmian przepisów rozdziału 4 Ustawy o działalności ubezpieczeniowej. Komisja negatywnie oceniła proponowane przez Komisję Nadzoru Finansowego generalne odesłanie w art. 39 ust. 3 UoDU do przepisów Kodeksu Spółek Handlowych, zwracając uwagę, że „odrębność ubezpieczenia wzajemnego skłania bardziej w kierunku odrębnej, kompleksowej regulacji problematyki dotyczącej ubezpieczenia wzajemnego oraz organizacji i funkcjonowania towarzystw ubezpieczeń wzajemnych aniżeli odsyłania do kodeksu spółek handlowych w części dotyczącej spółek akcyjnych.”

Komisja dokonała także oceny wpływu dyrektywy Solvency II na działalność towarzystw ubezpieczeń wzajemnych w Polsce.

2.1.2. Komisja Ubezpieczeń Majątkowych

Przewodniczący: Witold Janusz

Sekretarz: Andrzej Pityński

Komisja Ubezpieczeń majątkowych na bieżąco śledzi projekty ustaw związane z działalnością zakładów ubezpieczeń działu II, a także tworzy rozwiązania Best practices w tym obszarze.

W 2009 r. prace Komisji koncentrowały się na umowie o wzajemnym uznawaniu roszczeń regresowych w ubezpieczeniach majątkowych, zasadach zarządzania

informacją w zakładach ubezpieczeniowych oraz stworzeniu wykazu minimalnych wymogów informacyjnych niezbędnych do przygotowania ofert na ubezpieczenia majątkowe, techniczne i OC. Komisja zapoznała się także z z informacją Dyrektora Działu Zarządzania Informacją Ubezpieczeniową PIU o istniejących bazach danych, aktualnych pracach nad ich rozwojem, możliwościami korzystania z nich. Przedmiotem informacji były również kwestie standaryzacji informacji, budowy słowników, współpracy PIU z MSWiA, UFG w sprawie CEPIK.

2.1.2.1. Podkomisja ds. Reasekuracji

Przewodnicząca: Monika Woźniak-Makarska

Sekretarz: Andrzej Pityński

Podkomisja ds. Reasekuracji skupia się na opiniowaniu projektów legislacyjnych, dotyczących prowadzenia działalności reasekuracyjnej.

Głównym obszarem działań podkomisji była w 2009 r. analiza zmian w ustawie o działalności ubezpieczeniowej w obszarze działalności reasekuracyjnej i ich potencjalnego wpływu na funkcjonowanie Zakładów Ubezpieczeń. Podkomisja zaopiniowała także pakiet 7 projektów rozporządzeń wykonawczych Ministra Finansów wynikających z ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw, a które dotyczyły działalności reasekuracyjnej.

Podkomisja zorganizowała także coroczne Seminarium, które dotyczyło tematu „Reasekuracja a ubezpieczenia majątkowe-inżynieryjne”. W seminarium wzięli udział przedstawiciele KNF, reasekuratorzy oraz brokerzy reasekuracyjni.

2.1.2.2. Podkomisja Ubezpieczeń Odpowiedzialności Cywilnej

Przewodniczący: Paweł Wójcik

Sekretarz: Andrzej Pityński

Podkomisja, skupiająca swoje prace na zagadnieniach związanych z ubezpieczeniami odpowiedzialności cywilnej, brała w 2009 r. udział w konsultacjach dotyczących rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów uprawnionych do badania sprawozdań finansowych.

Wspólnie z Komisją Ubezpieczeń Majątkowych prowadziła prace dotyczące porozumienia ubezpieczycieli ws. ułatwień w dochodzeniu roszczeń regresowych wobec podmiotów odpowiedzialnych za szkody zalaniowe.

Przedstawiciele Podkomisji brali też udział w spotkaniach General Liability Steering Group CEA. Na tym forum dyskutowano m.in. o raporcie Komisji Europejskiej poświęconym funkcjonowaniu instrumentów finansowych zabezpieczających pokrycie kosztów wynikających z Dyrektywy Ekologicznej. Zapoznano się także z opracowaniem, dotyczącym wpływu kryzysu na rynek ubezpieczeń OC w Polsce.

2.1.3. Komisja Ekonomiczno-Finansowa

Przewodniczący: Przemysław Dąbrowski

Sekretarz: Piotr Piórek

Od II kwartału 2009 roku Komisja Ekonomiczno-Finansowa, skupiająca się na finansowych aspektach działalności ubezpieczeniowej, działa w nowej formule. Składa się z czterech podkomisji tematycznych: rachunkowości i sprawozdawczości, do spraw podatków, do spraw Solwency II, do spraw audytu i kontroli wewnętrznej.

W związku ze zmianą formuły prac Komisji, jej przedstawiciele skupili się w zeszłym roku na omówieniu planów prac Podkomisji oraz ich realizacji.

Przewodniczący poszczególnych Podkomisji przedstawili sprawozdania z ich prac, a przedstawiciele PIU w CEA przedstawili informacje na temat zagadnień, jakimi zajmowały się ich grupy robocze oraz jakie stanowisko zajmowało PIU w poszczególnych kwestiach.

2.1.3.1. Podkomisja ds. rachunkowości i sprawozdawczości

Przewodniczący: Agnieszka Lewandowska

Sekretarz: Piotr Piórek

Podkomisja skupiła się w 2009 r. na sprawach związanych z rozwojem prac nad MSSF 4 faza II – kontrakt ubezpieczeniowy, jak też pracami nad projektem, Financial Statements Presentation dotyczącym zmian w sposobie prezentowania podstawowych sprawozdań finansowych.

Podkomisja wypracowała stanowisko PIU w sprawie uznawania przez nadzór nowych instrumentów finansowych mogących stanowić pokrycie rezerw techniczno-ubezpieczeniowych.

Podkomisja na bieżąco konsultowała z Ministerstwem Finansów projekty rozporządzeń dotyczące m.in. kwartalnych i dodatkowych rocznych sprawozdań finansowych i statystycznych zakładów ubezpieczeń, ustalania środków własnych oraz raportów o stanie portfela ubezpieczeń i reasekuracji, ze szczególnym uwzględnieniem odpowiednich zapisów dotyczących stosowania stóp technicznych w dziale II przy ustalaniu rezerw na skapitalizowaną wartość rent.

Podkomisja zorganizowała też, we współpracy z firmą PricewaterhouseCoopers, seminarium dla zakładów ubezpieczeń pt: „Wycena instrumentów finansowych w warunkach kryzysu finansowego oraz rachunkowość ubezpieczeniowych funduszy kapitałowych”.

2.1.3.2. Podkomisja ds. podatków

Przewodniczący: Sławomir Chwierut

Sekretarz: Piotr Piórek

Podkomisja w 2009 r. skoncentrowała się na wypracowaniu stanowiska oraz uwag, dotyczących projektów zmian prawa w obszarze implementacji przez Polskę Dyrektywy VAT. Działania te wymagały stałych kontaktów z Ministerstwem Finansów.

Dzięki działaniom Podkomisji, udało się uzgodnić także wspólne stanowisko z innymi graczami rynku finansowego. Na spotkaniach w siedzibie PIU poświęconych procesowi implementacji dyrektywy obecni byli przedstawiciele Związku Banków Polskich, Konfederacji Lewiatan oraz Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych.

W grudniu 2009, przy współpracy z PricewaterhouseCoopers, Podkomisja zorganizowała seminarium pt: „Wpływ nowelizacji przepisów podatkowych na funkcjonowanie zakładów ubezpieczeń”.

2.1.3.3. Podkomisja ds. Solvency II

Przewodniczący: Robert Pusz

Sekretarz: Piotr Piórek

Głównym zadaniem Podkomisji jest stała współpraca z m.in. CEIOPS w obszarze implementacji dyrektywy Solvency II. Podkomisja na bieżąco wypracowuje stanowiska dotyczące polskiego rynku w kwestii Solvency II. Działania odbywają się przy stałej współpracy z firmą Deloitte, która moderowała wszystkie zeszłoroczne spotkania Podkomisji.

Podkomisja na bieżąco przygotowuje odpowiedzi i uwagi do zaprezentowanych przez CEIOPS na zlecenie Komisji Europejskiej dokumentów konsultacyjnych (Consultation Papers).

Podkomisja będąc w ciągłym kontakcie z rynkiem, przygotowuje cykliczne szkolenia, warsztaty i seminaria na temat Solvency II.

W 2009 r. zorganizowano wspólnie z firmą Mazars konferencję, której przedmiotem było porównanie rozwiązań Solvency II i I według stanu rozwoju projektu na dzień 31.03.2009.

W czerwcu 2009 odbyły się warsztaty poświęcone drugiej fali zapytań (second wave of calls for advice) Komisji Europejskiej do CEIOPS, wynikiem czego były dokumenty konsultacyjne przygotowane przez nadzorców.

W grudniu 2009 wspólnie z firmą Deloitte zorganizowane zostało seminarium pt: „Podsumowanie wydarzeń legislacyjnych Solvency II, Poziom 2 wymogów prawnych Unii Europejskiej w ramach Filaru 1, Komentarze CEA do 2-giej fali dokumentów konsultacyjnych CEIOPS”.

2.1.3.4. Podkomisja ds. audytu i kontroli wewnętrznej

Przewodnicząca: Elżbieta Szambelan-Bakuła

Sekretarz: Piotr Piórek

Podkomisja w ramach prowadzonej działalności opracowała w 2009 r. broszurę pt: „ Programy audytów wybranych procesów/obszarów w zakładach ubezpieczeń cz. I”. Broszura ta całościowo opisuje program audytu: proces naliczania i wypłaty prowizji agencyjnych, proces likwidacji szkód, proces reasekuracji biernej a także proces zapewnienia ciągłości działania-BCM.

Podkomisja nawiązała także w ubiegłym roku współpracę z Krajową Izbą Biegłych Rewidentów, w celu powołania grupy roboczej mającej na celu wypracowanie standardów współpracy audytorów wewnętrznych i audytorów zewnętrznych.

We współpracy z firmą KPMG, Podkomisja zorganizowała w październiku 2009 seminarium pt: „Rola audytu

wewnętrznego w zakładach ubezpieczeń w świetle wy-
magań Solvency II”.

2.1.4. Komisja Ubezpieczeń na Życie

Przewodniczący: Piotr Szczepiórkowski

Sekretarz: Grzegorz Krasiński

Komisja działa w celu stałego przeglądu prawa stosowanego w ubezpieczeniach na życie. Zadaniem Komisji jest opracowywanie pożądanych zmian w prawie oraz przygotowanie założeń legislacyjnych.

Komisja podjęła też działania mające, na celu wprowadzenie realnych preferencji dla oszczędzających w ramach III filaru zreformowanego systemu emerytalnego (IKE, PPE).

W ramach prac legislacyjnych, przedstawiciele Komisji mieli znaczący udział w zakończonych sukcesem działaniach na rzecz zmiany brzmienia art. 829 KC, utrudniającego funkcjonowanie grupowych ubezpieczeń na życie.

Komisja wypracowała także stanowisko, że obecny system w wystarczający sposób zabezpiecza interesy klientów, a jego ewentualna zmiana powinna być skorelowana z zapowiadanymi przez Komisję Europejską regulacjami mającymi objąć wszystkie kraje zrzeszone w UE.

2.1.5 Komisja Ubezpieczeń Komunikacyjnych

Przewodnicząca: Katarzyna Lewandowska

Sekretarz: Krzysztof Glinka

Podstawowym zadaniem Komisji jest reprezentowanie Izby w pracach legislacyjnych dotyczących ubezpieczeń komunikacyjnych oraz tworzenie standardów na rynku tych ubezpieczeń. Komisja na bieżąco bierze udział w pracach Zespołu ds. Przeglądu Prawa Ubezpieczeń Gospo-

darczych Rady Rozwoju Rynku Finansowego przy Ministrze Finansów.

Toczące się na tym forum prace dotyczą nowelizacji ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK oraz ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

W ramach prac nad tworzeniem standardów, Komisja przygotowała i doprowadziła do podpisania przez ubezpieczycieli porozumienia o wzajemnym uznawaniu regresów. Łącznie porozumienie jest realizowane przez ubezpieczycieli reprezentujących ponad 90% rynku w ubezpieczeniach komunikacyjnych.

Komisja przeprowadziła także analizę, dotyczącą podstaw prawnych i założeń ekonomicznych związanych z wprowadzeniem bezpośredniej likwidacji szkód w ubezpieczeniu OC posiadaczy pojazdów oraz rozpoczęcie prac dotyczących możliwości wdrożenia takiego systemu w Polsce.

2.1.6. Komisja Ubezpieczeń Zdrowotnych i Wypadkowych

Przewodniczący: Paweł Kalbarczyk

Sekretarz: Jakub Owoc

Komisja w ramach swoich prac wyodrębniła trzy główne obszary tematyczne, które zostały przydzielone poszczególnym grupom roboczym. Pierwszym obszarem prac były działania na rzecz uporządkowanie statusu ubezpieczeń zdrowotnych i abonamentów medycznych w świetle ustawy o działalności ubezpieczeniowej i innych przepisów.

Kolejnym zagadnieniem była aktualizacja powstałej w 2008 r. koncepcji rozwoju prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych autorstwa PIU.

Trzecim obszarem prac Komisji była działalność edukacyjna. We wrześniu 2009 r. PIU wzięło po raz pierwszy udział w Forum Ekonomicznym w Krynicy, gdzie organi-

zowało panel pt. „Prywatne ubezpieczenia zdrowotne jako element ochrony zdrowia w Europie”.

Przewodniczący Komisji wziął m.in. udział w dwóch debatach na temat systemu ochrony zdrowia zorganizowanych przez „Gazetę Prawną” oraz „Rzeczpospolitą”.

Komisja aktywnie działała również na forum międzynarodowym – np. w CEA Health Committee. W 2009 r. odbyły się trzy takie posiedzenia. Praca CEA Health Committee skupia się obecnie na kilku obszarach, m.in. Cross-border healthcare, E-health, monitorowaniu wyroków Europejskiego Trybunału w sprawach odnoszących się do sektora ochrony zdrowia oraz statystyce prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych w Europie.

2.1.7. Komisja Zarządzania Informacją

Przewodniczący: Tomasz Chęłmicki

Sekretarz: Stefan Szyszko

Głównym zadaniem, nad którym w 2009 r. skupiła się Komisja, było dokonywanie oceny potrzeb i możliwości rozwoju infrastruktury informatycznej w działalności ubezpieczeniowej.

Komisja zintensyfikowała prace nad analizą zmian w prawie (w tym prawie ubezpieczeniowym) pod kątem regulacji bezpieczeństwa ochrony danych osobowych i ochrony baz danych.

Komisja regularnie przeprowadzała konsultacje w zakresie następujących aktów prawnych: o ochronie danych osobowych, o pośrednictwie ubezpieczeniowym, o udostępnianiu informacji gospodarczych oraz o podpisach elektronicznych a także istotnej dla zakładów ubezpieczeń ustawy o CEPIK.

Komisja uczestniczyła także w opiniowaniu Rządowego Programu Ochrony Cyberprzestrzeni RP na lata 2009-2011” prowadzonego przez MSWiA oraz zgłosiła postulaty do Kodeksu Ubezpieczeniowego PIU.

2.1.7.1. Podkomisja Informatyki

Przewodniczący: Detlef Gaudyn

Sekretarz: Stefan Szyszko

Głównym zadaniem Podkomisji w 2009 r. były prace legislacyjne, służące zwiększeniu efektywności inwestycji zakładów w informatykę. Podkomisja zaangażowała się aktywnie w nowelizację ustawy o CEPIK pod kątem dostępności rejestru dla zakładów ubezpieczeń. Ponadto prowadziła prace nad nowelizacją ustawy o ochronie danych osobowych oraz w celu wznowienia konsultacji w sprawie prac związanych z dobrymi praktykami w ochronie danych osobowych.

Prowadzono również prace w obszarze wsparcia Komisji Przystępności Ubezpieczeniowej PIU w projekcie systemu do wymiany informacji szkodowej między zakładami oraz projektu rewitalizacji Systemu Wsparcia Ruchu Drogowego (SWRD). Podkomisja wyraziła poparcie dla inicjatywy stworzenia mechanizmów zapobiegania i zwalczania przestępczości ubezpieczeniowej oraz udostępniania informacji z baz danych tworzonych do tych celów.

Podkomisja dołączyła do grona konsultantów „Rządowego Programu Ochrony Cyberprzestrzeni RP na lata 2009-2011” prowadzonego przez MSWiA.

2.1.7.2. Podkomisja Standaryzacji Informacji PIU

Przewodniczący:

Sekretarz: Stefan Szyszko

Celem prac Podkomisji jest wypracowywanie rekomendacji PIU w obszarze standaryzacji informacji.

W ubiegłym roku Podkomisja autoryzowała dotychczas wydane rekomendacje m.in. na temat zasad transliteracji imion i nazwisk obcojęzycznych w systemach in-

formatycznych zakładów ubezpieczeń, „Skanowanie aparatowe” kodu 2D AZTEC z dowodów rejestracyjnych pojazdów do automatycznego bezbłędnego wprowadzania, oraz zasad bezpieczeństwa elektronicznej wymiany informacji szkodowej pomiędzy zakładami ubezpieczeń.

W ramach podnoszenia jakości danych, Podkomisja powołała zespół ekspertów, którego zadaniem było wypracowanie słownika pojęć ubezpieczeniowych w obszarze: sprzedaży, likwidacji i pozostałych procesów wsparcia biznesu.

W ramach działalności edukacyjnej Podkomisja autorizowała organizację dwóch serii seminariów PIU z serii „Jakość danych w systemach informatycznych zakładów ubezpieczeń”.

2.1.7.3. Podkomisja Statystycznych Baz Danych

Przewodniczący: Arkadiusz Krzemiński

Sekretarz: Stefan Szyszko

Głównym celem Podkomisji była merytoryczna autoryzacja prac Działu Zarządzania Informacją Ubezpieczeniową PIU nad rozwojem funkcjonalności Bazy Danych Statystyki Rynku Ubezpieczeniowego Działu.

Prace Podkomisji skupiły się na pozyskaniu nowych partnerów biznesowych dla bazy statystycznej oraz na potrzebie zwiększenia zakresu zbieranych przez PIU danych i zwiększonej analityce ich jakości.

W tym obszarze Podkomisja na bieżąco współpracowała z innymi Komisjami i Zespołami PIU - Zespołem ds. Oddziałów, Zespołem ds. Ubezpieczeń Direct oraz Komisją Ubezpieczeń Majątkowych.

2.1.7.4. Podkomisja Bazy Danych o Zgłoszonych Roszczeniach

Przewodniczący: Joanna Miszczak

Sekretarz: Stefan Szyszko

Obszarem, na którym koncentrują się prace Podkomisji, są konsultacje i autoryzowanie rozwiązań, zapewniających wysoką jakość danych w bazie szkodowej, przy współpracy z Komisją Przystępczości Ubezpieczeniowej PIU.

W ramach prowadzonych konsultacji Podkomisja wyraziła pozytywną opinię na temat projektu systemu do wymiany fraudowej informacji szkodowej między zakładami, oraz projektu rewitalizacji Systemu Wsparcia Ruchu Drogowego (SWRD).

Ponadto Podkomisja uczestniczyła w pracach rozwiązań legislacyjnych w zakresie przeciwdziałania przestępczości ubezpieczeniowej w obszarze likwidacji szkód i obsługi świadczeń.

2.1.8. Komisja ds. Przeciwdziałania Przestępczości Ubezpieczeniowej

Przewodniczący: Robert Dąbrowski

Sekretarz: Krzysztof Glinka

Celem powołania Komisji jest stała praca nad rozwiązaniami, prowadzącymi do zmniejszenia skali przestępczości ubezpieczeniowej.

W 2009 roku Komisja skupiła się na wypracowaniu modelu wymiany informacji na potrzeby przeciwdziałania przestępczości zakładami ubezpieczeń, zgodnie z uprawnieniem wynikającym z art. 19, ust.2, pkt 22 ustawy o działalności ubezpieczeniowej.

Komisja zajęła się również opracowaniem zagadnień kierunkowych do zmian w przepisach prawa, związanych

z przeciwdziałaniem przestępczości ubezpieczeniowej w zakładach ubezpieczeń oraz podjęła prace nad systemem wsparcia ruchu drogowego (SWRD), którego wdrożenie przez Policję umożliwi przekazywanie zakładom ubezpieczeń danych o zdarzeniach drogowych łączami dedykowanymi.

Podkomisja brała udział w przygotowaniu konferencji atyfraudowej współorganizowanej z Komendą Główną Policji w Wyższej Szkole Policji w Szczytnie, jak również zajęła się przygotowaniem założeń do projektu systemu analizy informacji ubezpieczeniowej – AIU.

2.2. Zespoły i Grupy Robocze

2.2.1. Zespół ds. Prawno – Legislacyjnych

Przewodniczący: Andrzej Gładysz

Sekretarz: Waldemar Kowalski

Zadaniem Zespołu ds. Prawno – Legislacyjnych PIU jest prowadzenie regularnego przeglądu bieżących spraw legislacyjnych dotyczących rynku ubezpieczeniowego. Zespół omawia główne założenia i rozwiązania zawarte w projektach ustaw i przepisach wykonawczych znajdujących się na różnych etapach prac legislacyjnych. Szczególnym analizom poddawano postępy prac Grupy roboczej ds. przeglądu prawa ubezpieczeń gospodarczych działającej w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego przy Ministrze Finansów nad projektami ustaw zmieniających ustawę o działalności ubezpieczeniowej oraz ustawę o ubezpieczeniach obowiązkowych, UFG i PBUK.

Zespół omawia również na bieżąco oraz problemy prawne w działalności zakładów ubezpieczeń związanych z interpretacją i stosowaniem prawa. między innymi przez Komisję Nadzoru Finansowego, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Urząd Zamówień Publicznych.

2.2.2. Zespół ds. Ubezpieczeń Direct

Przewodniczący: Paweł Zylm

Sekretarz: Marek Kurowski

Zespół ds. Ubezpieczeń Direct powstał z przekształcenia przez Zarząd PIU Grupy Roboczej ds. Ubezpieczeń Direct w Zespół.

Do zadań Zespołu należy opiniowanie aktów prawnych, inicjowanie projektów rozwiązań prawno-organizacyjnych, wypracowywanie standardów i rekomendacji najlepszych praktyk, monitorowanie i analiza rynku, wymiana doświadczeń oraz wpieranie komunikacji Izby w zakresie dotyczącym zawierania i obsługi ubezpieczeń w modelu direct.

Przedstawiciele Zespołu aktywnie uczestniczyli w pracach Rady Rozwoju Rynku Finansowego przy Ministrze Finansów dotyczących zmian w ustawie o ubezpieczeniach obowiązkowych, w szczególności przy proponowaniu zapisów dotyczących zawierania umów ubezpieczeń OC komunikacyjnych na odległość. Zespół przedstawił ponadto stanowisko w sprawie zasad i praktyk ubezpieczycieli direct w zakresie odstępowania od umów ubezpieczeń OC komunikacyjnych w kontekście ustawy regulującej umowy zawarte na odległość.

2.2.3. Zespół ds. Oddziałów

Przewodnicząca: Beata Siwczyńska-Antosiewicz

Sekretarz: Marek Kurowski

Zespół został powołany w lipcu 2009 r. przez Zarząd PIU. Do zadań Zespołu w 2009 r. należy identyfikowanie problemów, wypracowywanie rozwiązań oraz opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących funkcjonowania w Polsce zakładów ubezpieczeń zorganizowanych w formie oddziałów zagranicznych ubezpieczycieli.

Zespół rozpoczął swoje prace od zidentyfikowania problemów dotyczących funkcjonowania oddziałów zagranicznych ubezpieczycieli w Polsce, a następnie dokonał oceny praktyk sądów w zakresie uznawania bądź nieuznawania zdolności do czynności sądowych oddziałów zagranicznych ubezpieczycieli. Stwierdzono dużą niejednorodność postępowania sądów w uznawaniu zdolności do czynności prawnych oddziałów, ale również nasilającą się tendencję do nieuznawania tej zdolności.

2.2.4. Grupa Robocza ds. Bancassurance

Przewodnicząca: Małgorzata Knut

Sekretarz: Grzegorz Krasiński

Przedmiotem działań Grupy Roboczej w 2009 r. były prace nad rekomendacjami zasad dobrych praktyk na polskim rynku bancassurance. Wspólnie ze Związkiem Banków Polskich zakończono opracowanie rekomendacji w zakresie ubezpieczeń ochronnych powiązanych z produktami bankowymi. Po trwającym 6 miesięcy okresie przygotowawczym zalecenia zostały wdrożone we wszystkich bankach zrzeszonych w ZBP od 1 listopada 2009 roku. Obecnie z udziałem zakładów ubezpieczeń zrzeszonych w PIU trwa proces monitorowania efektów zalecanych w rekomendacjach procedur.

W drugiej połowie roku rozpoczęto opracowywanie założeń, a następnie projektu, rekomendacji zasad dobrych praktyk w zakresie ubezpieczeń finansowych powiązanych z kredytami hipotecznymi. Ich wdrożenie po konsultacjach z przedstawicielami Ministerstwa Finansów, Rzecznika Ubezpieczonych, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego planowane jest na rok 2010.

2.2.5. Grupa Robocza ds. Przeciwdziałania Praniu Brudnych Pieniędzy

Przewodniczący: Jakub Niedźwiedzki

Sekretarz: Jan Piątek

Prace Grupy Roboczej ds. Przeciwdziałania Praniu Brudnych Pieniędzy w 2009 roku skupione były na wypracowaniu stanowisk zakładów ubezpieczeń do projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych źródeł, wspólnej interpretacji zmian do ustawy oraz wstępnego zakresu tematycznego Dobrych Praktyk w obszarze przeciwdziałania praniu brudnych pieniędzy i finansowaniu terroryzmu pomiędzy zakładami ubezpieczeń oraz o zmianie innych ustaw, a następnie na działaniach w celu zmian szczególnie niekorzystnych dla branży ubezpieczeniowej zapisów w tym projekcie.

2.2.6. Grupa Robocza ds. opracowania powszechnego systemu ubezpieczeń na wypadek klęsk żywiołowych

Przewodnicząca: Anna Barańska

Sekretarz: Andrzej Pityński

Grupa robocza, w porozumieniu z MSWiA, opracowała i rekomendowała do wprowadzenia w życie systemu ubezpieczeń katastroficznych, który obejmować miał ryzyko huraganu, powodzi, trzęsienia ziemi oraz osuwania się ziemi.

Założono, że system funkcjonować powinien, jako ubezpieczenie powszechne na podstawie ustawy, zaś obowiązek nałożony zostanie na osoby fizyczne będące posiadaczami budynków mieszkalnych, poza gospodarstwami rolnymi.

Proponowany system miałby nawiązywać do najnowocześniejszych rozwiązań, przyjętych w krajach Europy Zachodniej.

2.2.7. Grupa Robocza ds. Pośrednictwa Ubezpieczeniowego

Przewodniczący: Hubert Grochowski

Sekretarz: Jakub Owoc

Grupa została powołana w celu opracowania propozycji zmian w ustawie o Pośrednictwie ubezpieczeniowym w ramach prac Rady Rozwoju Rynku Finansowego przy Ministrze Finansów.

Prace Grupy skupione były wokół problematyki uproszczenia procesu rejestracji agentów ubezpieczeniowych, uregulowania zasad funkcjonowania kancelarii odszkodowawczych i poddanie ich nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego oraz zwiększenie transparentności działalności agentów, zarówno wobec ubezpieczających jak i zakładów Ubezpieczeń, a także unormowania legislacyjnego działalności tzw. kancelarii odszkodowawczych